

telser, der følger de gældende Regler og er fuldt vel begrundede.

Under Krigsministeriets Budget er opført et enkelt Samraad, som jeg skal tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger om. Det findes under Nr. 179 i Betænkningen og angaar Lønninger til faste Musikere af Linien. Ifølge Loven af 1. April 1911 skulde de faste Musikeres Tal inden den 31. Marts 1915 være bragt i Overensstemmelse med den nævnte Lovs § 1. Derefter skulde der opsiges 27 af de faste Musikere af Linien, og denne Opsigelse har fundet Sted. Men samtidig med, at disse 27 Musikere blev opsagt, blev der meddelt dem, at der paa Finanslovsforslaget vilde stillet Forslag om Udsættelse af Reduktionen til 1916. Dette Forslag findes, som ærede Medlemmer ved, ogsaa paa Finanslovsforslaget, og i Anmærkningerne staar der, at det er stillet for at give Lejlighed til en Forhandling om at foretage denne Reduktion af de faste Musikeres Tal, ikke paa een Gang, men gradvis, efterhaanden som der finder Afgang Sted. I Finansudvalget har der været fuld Enighed om at anbefale, at Reduktionen foregik paa denne Maade, og at altsaa Opsigelsen af de 27 Musikere toges tilbage.

Under Nr. 180 i Betænkningen vil man finde en Svarskrivelse, hvori der gøres Rede for Hærens Hestebestand for Finansaaret 1913—14. I Forbindelse hermed kan jeg bemærke, at Finansudvalget ogsaa har forhandlet om Remontedepotet i Kolding. Dette Spørgsmaal er imidlertid henvist til det særlige Udvalg, som har behandlet hele denne Sag, og dette vil udtale sin Mening derom.

Under Nr. 182 i Betænkningen findes en Svarskrivelse, der er foranlediget ved, at visse Medlemmer savnede en Konto paa Krigsministeriets Budget for Fællesøvelser i Sang med det tjenstgørende Mandskab. Det viser sig, at denne Konto er bortfaldet i Henhold til Finanslovkommissionens Betænkning angaaende Besparelser paa Finansloven. Dette viser, at der dog altsaa er et enkelt af Finanslovkommissionens Forslag, som opretholdes — om det just er et af de Punkter, der burde være opretholdt, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tror for øvrigt, at disse Fællesøvelser kunde have nogen Betydning for Mandskabet.

Jeg skal derefter lige henlede Opmærksomheden paa, at der under Nr. 183 og 184 i Betænkningen findes Udtalelser af to Mindretal om disses Stilling til de militære Budgetter.

Jeg er dermed færdig med Krigsministeriets Budget og gaar over til Marineministeriets. Her findes ganske vist en Del Ændringsforslag, men de er alle af ringe Betydning. De angaar dels bortfaldende, dels ny tilkommende Understøttelser. Disse sidste er alle velbegrundede og fastsatte i Henhold til gældende Regler.

Under dette Budget findes et Par Samraad, som jeg skal tillade mig enkelte Bemærkninger om. Under Nr. 191 i Betænkningen findes et Samraad vedrørende Orlogsværftets Haandværkeres Oprykning fra 2den til 1ste Klasse. Under Samraadet er det blevet oplyst, at Hensigten er, at der inden 1. April 1915 skal foregaa en Oprykning af 32 Haandværkere fra 2den til 1ste Klasse, saaledes at Forholdet fremtidig bliver det, at 133 vil være i 2den Klasse, 367 i 1ste Klasse. Udgiften hertil vil andrage 2,000 Kr.

Under Nr. 194 i Betænkningen omtales et Samraad om et Ledefyr ved Als Odde. Der har i Finansudvalget været Enighed om, at Fyrvæsenet ikke kunde paatage sig Belysningen af saadanne lokale Farvande, idet dets Opgave kun kan være at belyse Farvande for den almindelige Skibsfart.

Ærede Medlemmer vil dernæst under 195 i Betænkningen finde en Svarskrivelse vedrørende Understøttelser under Redningsvæsenet. Af den Fortegnelse, der findes i Slutningen af Skrivelsen, vil man se, at disse Understøttelser er meget smaa. Medens Forholdet er det, at Lønningerne til vort Redningsmandskab vistnok fuldt ud er paa Højde med de Lønninger, der ydes andre Steder, synes der at være nogen Grund til at tage under Overvejelse, om man ikke burde forhøje Understøttelserne til de Folk, der i Redningsvæsenets Tjeneste har sat deres Førlighed eller Arbejdsevne til. Det er rimeligt, at disse Folk faar en rundelig Understøttelse, og lige saa rimeligt er det, at Enkerne efter dem, der har sat deres Liv til i Redningsvæsenets Tjeneste, ogsaa faar en forsvarlig Understøttelse. Den højtærede Minister har lovet at undersøge hele dette Forhold, og vi vil derfor maaske komme tilbage til det ved tredie Behandling saavel som til Spørgsmaalet om Pensioner for dem, der er ansatte ved Redningsvæsenet. Der kunde være Rimelighed for, at de pensioneredes i Lighed med andre, altsaa med $\frac{2}{3}$ af deres Løn.

Hermed skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.